

Kemencesvidék

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSÁG.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Megjelenik minden vasárnap.

(„KIS-CZELL és VIDÉKE“.)

Előfizetési ár:		Felolós szerkesztő:	Hozzájárulás az kiadóihoz:
Egy évre 8 kor. Negyedévre 2 kor. Hí	Fél évre 4 Egyes szám ára 20 .	Muss Gyula	Kis-Czell, Gyarmathi-tér 76. szám, Ideintézkedők napján személyi és anyagi részét illető minden kiadomány. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.
Hozzájárulással értékesíteni: kedd, szerda és csütörtökön.		Helyettes szerkesztő:	
		Dózsei Feri	

Hazánk kincsei.

Az isten minden széppel és jóval áldotta meg a hazánkat. Gyönyörűséggel telik meg lelkünk, ha sorra vesszük azokat a természeti pompákat, csodálatos alakulásokat, amelyekben hazánk bővelkedik. És hiába, a külföld előtt mindez az ismeretlenség sötét homályába burkolózik, mintha félnének, fásznának tőle.

Fiai nem törődnek vele; az idegen népek még annyit sem.

Minek tulajdonítsuk ezt másnak, mint a részvétlenségnek? Mert aki csak egyszer is gyönyörködött hazánk természeti szépségeiben, az mindig rabja marad, sóvárog utána, visszatér hozzá, hogy újra meg újra csodálatba ejtse, megbűvölje.

Most legújabbban Angliában is egy kiváló tudós Shrobsde, ismerteti meg az angolokkal szép Magyarországot. Mi azonban semmitem sem cselekszünk, hogy a külföldi figyelmét magunkra vonjuk. Örökké a szerepnyit játszuk, pedig a tuberculetességben egész az éhhetlenségig jutunk.

Kell-e gyönyörűbb, istenibb látvány a Kárpátoknál, amelyek komor fenséggel hu-

zódznak végig hazánk északi részében? Avagy szebbek é az alpesek a Tátránál, amelynek megmászhatatlan, meredek hegyei közé gyönyörűen illeszkednek bele a kristálytisza tengerszemek? Kell-e vadregényesebb hely a dobsinai vagy az aggteleki cseppkőbarlangoknál; amelyekbe a pazar természet mintha mind szépségét mozaik-szerűleg akarta volna összerakni, avagy hol találunk olyan ritka kiterjedésű erdőséget, mint a kárpáti erdőség, hiszen ha nem volnánk olyan merevek, maradiak, hát a magyarországi erdőpart oly fokra emelhetnők, hogy egyetlen más ország ipara sem tudna vele versenyezni. Es ott van a gyönyörű magyar tenger, a Balaton . . .

Ki tudja tehát, hogy miért idegenkednek a külföldiek hazánk szépségeitől?

Talán tartanak attól a gyermekmesétől, hogy itt lépten nyomon „rablók“ és „betyárok“ kíséreltek?

Ártatlan magyar népem, még a légynek sem vétsz, csak magadnak. Vendégszereteted, lelkiismeretességed példaképe lehetne minden népnek: biztonságban is érezheti magát az idegen körünkben, még ha nem is éri meg nyelvüket.

Hiába is kutatónk másutt azt a kétségbeesett részvétlenséget, amelyvel természeti szépségeink iránt viseltetnek. Eredő forrása itt nálunk, a mi körünkben található föl, mert még magunk sem ismerjük hazánkat, S így nem kívánhatjuk, hogy azt más is ismerje. A mi körünkben tapasztalható közömbösséggel nem lehet kíváncsiságot fölkelteni, legföljebb kipusztítani minden olyan érzést, amely érdeklődésre ébresztené föl a látni vágyó idegent. Ha mi nem vagyunk kíváncsiak a kincseinkre, a gazdagságunkra, hogyan kívánhatjuk azt mástól.

Pedig még magunk sem ismerjük azt a sok tuneményt amelyet hazánk magába rejt.

Legújabbban ismét egy cseppkőbarlangra bukkantak, amelyet egy erősakaratu, szorgalmas munkásember fedezett fel Révben. A cseppkővek a révi barlangban nem csupán fehérszínek, hanem színesek, mint a kristály, amely millió sugarában veri vissza a fényt. Ily különleges cseppkővek sem az aggteleki, sem pedig a külföldi leghíresebb cseppkőbarlangokban sincsenek. A mesés szépségű földalatti tündérpalota Magyar-

— TÁRZA —

— AZ ÖRÖK TÖRŐDŐ —

Réggel hét órákor, mikor még minden fűszalon ott resgett, csillogott a harmat; mikor a fényes sűrűjében szétszórt villák fényes ablak-szemei még jóformán fel sem nyitak, de a csodálatosan kék égről már ragyogva hintette le sugarait a nap: — egyszerre csak ráhuzta cigány azt a soha el nem avuló szép régi nótát, amelyel minden időben, minden fűrdőben minden kiválóbb vendéget „bucszuz atni“ szoktak. Silva-riva szólt a hegedű, zokogva jajgatott bele a klarinét:

Ne menj el,
Maradj itt. —

A tiszta reggeli légen át csöngőn, csattogóan szállt fel a mélabus dal a villa „Angolina“ első emelet, ablakába, amelyet hirtelen ideges rántással húzott fel egy fehér kis kéz; a kis kéz után egy szép barna fej jelent meg az ablakban. Egy befeszettlen frizurájú szép fej, melynek ki-gyuló arczából egypár csillogó szem tekintett lejtően, fűrkészően ki a fűrdőtelepre. A szemközli igazgatósági épület előtt húzták a cigányok a bucuztatót annak az elegáns urnak, aki ép e perczen vetette könnyed ruganyosságával magas elegáns alakját a fűrdő hintójába. A villa „Angolina“ ablakából hirtelen eltűnt a szép barna fej.

A forró hajszitóvas messze ropult a földre. A spirítusz is kidült a fényes kis nickel lampából a lobogó kék lángja szétfutott a padlón. A fi-

atal asszony nem törődött vele, könnyedén átugrotta, még csak az sem jutott eszébe, hogy a csipkés szoknyája lábba burulhat. El! mit bánta volna most. . . . most mikor, a szive ég minden csepp vére lázába borult, ha meggyul ruhája, ha meggyul az egész ház, há, há hadd éjjen. . . . Nem törődik ő most semmivel, csak azzal, hogy mielőbb oda érjen a villa terrasza elé, mely előtt az a kocsi rohog el! Sietve, futtaba csapta fejére a fehér bébé kalapot a kerítette vállára a skót gallért.

Mégis elkésztett.

Már csak a tovarobogó fogat pora csapta meg arczát s csak a benn ülő férfi égő szivarjából egy vékony kékes kis füstkarikát látott felszállni a légbé. A fiatal asszony lélegzete elállt, szeretett volna az erdő sűrűjében eltűnő fogat után látni: „Álljon meg, álljon meg, jöjjen De”

esetben is, ha meg bírja cselekedni egy hang sem birt volna elroppenni erősen összeszorított ajkai közül. Ugy érezte, mintha a lélek, az élet is elszállt volna belőle, el azután a porba vésző hintó után. . . . Mintha a derült ég hirtelen beborult volna, a zene elnémult, a virágillat elszállt volna. . . . mintha mindazt a mi szép, a mi gyönyörteljes, édes, a miért éni és meghalni érdemes, magával ragadta volna az a két ló.

Oly szép langyos délután volt, a parkban meglátzott már a közelgő őszi kora hervadása, a százasodó hársokról sárguló levelek hullottak alá álmatagon; a közeli elmulas a természet dolgában már meglátzott az illatos viruló virágokon, míg a távolabbi fényes olyan üde, friss és

románczos volt, mint májusban, — olyan édes álomszingató ma, mint tegnap volt, — Klaire egyenesen ide jött, a hová a fűrdőtelep zaja alig hallatszik el. Ide, ahol különösen a kora délutáni órákban csak a madarak röpködnek. Klaire az előző napokban itt oly boldog órákat élt át Huszár Józseffel. Tegnap is itt voltak, — ketten — egyedül. Most is itt van, itt van egészen egyedül. Leült ama padra, mely felett két magas fényoszlop ölelkezik, melyek törzsébe egy egy betű van bevéve: egy J. és egy K. Mint a fiatal gondta az szerelmek: ők is úgy tettek: ők, akik már érettek voltak és így okosoknak kellett volna lenniök. A nő máig okos is volt, nagyon okos, de csak máig, ma már minden okosságát, nyugalmát, akaraterejét magával vitte a száguldó gyorsvonat. És Klaire nem képes arra gondolni „mi lesz“, csak az van eszében, „mi volt“. Itt ültek tegnap

ittasok, — a lombok suttó hallani véli most is Huszár kérelő, epedő bariton hangját.

— A világ édes Klaire ugyan mivel kárpótol minket a világ mindazért, a mit kicsinyes előítéletével elrabol tőlünk? Letörli talán könnyeinket, ha sírnak? segít talán, ha nélkülözünk? Nem, ugye nem; a világ csak addig törődik velünk, míg talál rajtunk irigylenti valót, addig is rosszakaratóból, azután napirendre tér felettünk. Nos hát ne törődjék a világgal, az én igaz és végnélküli szerelmem legyen a maga egész világa, Klaire. Ez a szerelmem, Klaire felelteni fog magával minden bánatot, a könyök nyomán majd rózsák fakadnak, meleg, derült, boldog élete lesz. A tekintetéből ki fogom ol-

Berecz Péter

gőzökre berendezett ruhafestő és vegyi-tisztító intézet **Győr-Ujváros**, Kossuth L. utca 42. (t. a. kati. templom udvarában.) — Felvételi díjat Deák Ferenc-utca 15. (Kántia-ház).

Elvállal mindenféle term., noi, gyermek- és egyenruhák, színházi öltözetek, egyházi ruhaneműk. butorszövetek, himzéseket, — csipkefüggönyök stb. vegyi-tisztítását

és festését, ugyancsak egyes foltok eltávolítását. — **legzolidabb árak** — mellett. 3—1

ország természeti ritkaságainak egyik koronája lesz.

Ezzel csak ráakartunk mutatni azokra a természeti csodákra, melyeket hazánk rejtve-rejt magában. Hát még mennyi azoknak a száma, amelyek ugyan nyilvánvalóak, de melyeket még csak — aránylag — nagyon kevés ember látott.

Avagy emlékezzünk meg csak azokról a kiünő vadásztelepekről, azokról a ritka állatpéldányokról, amelyek Magyarország különböző részein vannak. Ujabban olyan ritka állatok kerülnek vadászszákmányul, amelyeknek egész Európában nincsen párjuk.

Mindez fényesen igazolja hazánk mérhetetlen természeti gazdagságát, amely parlagon hever anélkül, hogy még csak a fiai is kiaknáznák, gyönyörködneek benne. A magyarság külföldre megy megbámulni olyasmit, aminél százszorta különbet találna saját hazájában.

Hogy mért megy oda? Maga sem tudja. Talán azt hiszi, hogyha végigjárja esodálattal a szű öföldjét, akkor nem cselekszik — „finoman”.

Hát hol van az a híres sovinizmus? A hazát védjük, szeretjük, de nem vagyunk rá kíváncsiak. Mi ugyan nem édesgetjük magunkhoz a külföldt; pedig nem csalóknak meg. Mert itt a mi szép hazánkban van mit megcsodálni.

A törpekirály.

Törpe volt az egész király.
Csak alighogy látszott:
Játekzere báb-sereg volt,
Háborút is játszott.

Iezi-piczi koronája
Picziny fejét fűdte;
Törpe népe, mint a nádszál,
Hajlongott előtte.

Törpe volt az egész király,
Szíve is parányi . . .

vasni akarát, lehozom kívánságára az égről a csillagokat. Csak végre hallgasson meg, Klaire, szanjon meg, elégejc meg a szenvedéseimet és könyörüljön rajtam. Nem élhetek maga nélkül, meg kell halnom, ha nem lesz enyém!

— Az leszek a magadé leszek. Hu

soha senki másé c földön

— Mar ma, még ma, igén?

— Nem!

A férfi elsapadva, családottan engedte kezéből a meleg kis kezét.

— Hát meddig várjak még?

— Csak addig a míg a gyászévem elmulik.

— Ez még soka lesz.

— Aki szeret az kitartó; szenvedjen bár,

de tőr és var.

A férfi keserűen nevetett.

— Rimnek elég jó, de valóságának kegyetlenül rossz.

— Mindig jobb mint a családós.

A fiatal menyegző csak azért, azért a nap-

sugaras légbé, mintha azt keresné: vajjon lát-

hatlan hieroglifákkal nincsen odairva a jó tanács?

— Beszéljünk masról — szót — és hirtelen felkelt a padról, ép. oly ideges, türelmetlen, mozdulattal mint most; csak hogy most nem jött utána kéréld, édesgető, meggyőző suttogással

senki, egyedül volt, gondolatai kísérték csupán.

— Hogy is volt tovább? A vacsoránál

huzta a cigány. Szívbeemészón, vért forralón csegett, csattogott a nótá: „Minék is a szerelem a világon? . . .

— Aztért, hogy boldogga, vagy boldogtalanok tegeyen! — Huszár mondta ezt s félig urított vörösboros poharát, nála szokatlan duhajkodó

Csak a gőgje volt óriási;
Hitte: ez királyi.

Szegény piczi törpe király,
Azt gondolta mindig,
Hogy a királynak emberin
Érezni nem illik!

Törpe volt az egész király,
Még törpébb volt népe
Volt esze a csöpp királynak:
A nyakára lépe.

Idegenből királyirtó
Fenevad jött hozzá . . .
Gyűlöletes volt ennek az
Egész törpe országnak.

A koronát csöpp királynak
A szívébe törte . . .
Szegény piczi törpe király,
Mért is volt oly törpe!

Döszei Feri.

H I R E K.

— Az utczarendezések. A kisczelli képviselőtestület január 23-án tartott ülésében több fontos határozatot hozott az utczarendezésekre vonatkozólag. Szilárd Frigyes szombathelyi kir. mérnök, a m. kir. államépítészeti hivatal kiküldöttje, a közigazgatási bizottság által kívánt költségvetést elkészítette és azt a képviselőtestület elé terjesztette, hogy a képviselőtestület határozzon arra nézve, vajjon melyik utcazt minő anyaggal, milyen hosszúságban és milyen szélességben kívánja burkoltatni. A képviselőtestület a 168,224 koronára rugó költségvetést elfogadta. A képviselőtestületnek az utcák burkolása a vonatkozó határozata a következő: — első rendű burkolt anyagból és pedig vagy a magyar kerámia részvénytársaság keramitjából vagy a Draschel-féle keramitból, esetleg 4 cm. vastag aszfalt cauleből lenne burko va a Kossuth-Lajos utca (316 m.), a Gyarmathy-tér 92 méter, a kisczelli-jános háza ut 273 m. hosszúságban, 6 méter szélességben; továbbá az Erzsébet utca 352 méter hosszúságban, ezenkívül a Gyarmathy-tértől a nagytemplom előtt a városházaig 140 m. hosszú, 5 méter szélességű terület beburkolását tervezik. A másodikrendű ciklopsz-burkolattal a Fejencz-józsef utca, a Szentháromságter, Vasártér-utca, a papai utca, a templomter a templom hosszantengelyével párhuzamban és az apatsági kert melletti területre, végül a pördömölki utca és a kis utca. — Ezenkívül a Kórház-utca és a papai ut makadám-uttestének tatarozását is a vármegyedelemből szándékozik a város időről-Időre fedezni.

mozdulattal ütötte a fehér abroszhoz, a szemé felvillant olyan tüzes vilámlással, azután újra a higgadt, nyugodt, érzelmien és arczjátékán uralalkodó szalonhó lett.

— De mikor később a fürdőorvos társaságában lakására kísérté, szenvedélyesen, követelősen megszorította Klaire kezét.

— Klaire! Ha kérésemet, könyörgésemet meg nem hallgatja, ha visszautasít, akkor . . .

— Akkor . . . kérde kisést kihívóan, büszkén, de megremegő hangon Klaire.

— Akkor a reggeli gyorsvonattal elutazom.

Még negyvennyolcz órai gondolkodási időt is adok. És ha elutazásom után sürgönyöz, csak egyetlen egy szót, hogy vádrom, akkor visszajövök. De ha nem: ugy sohasem lát többé.

— Ah igazán?

— Becau ciszavamra mondom.

— Fogadást tesz rá?

— Ne tréfáljon, Klaire, én komolyan be-

s amit tettezek magamban, azt torik szakad, véghez is viszem.

— Például az elutazást?

Csendesen, suttogón, szomorúan beszélt immár a férfi.

— És ha esetleg vissza nem hiv, végrehajtom a feltett szándékomat; akkor sohasem lát többé. Afrikába utazom, szenvedélyes vadász vagyok, ott a veszélyben keresek feledést, vagy a mi egyszerűbb: főbe lövöm magamat otthón.

Egy szót sem szóltak többet és Huszár József beváltotta fenyegetését. A reggeli gyorsvonattal csakugyan elutazott.

Minél sötétebb az éj, annál szebben és fényesebben ragyognak a csillagok a minél inkább háborog az asszony lelke, annál nagyobb

— Korcsolya-bál A kisczelli köreolyázó egyesület 1903. február 11-én, a Korona-szálló nagytelében pénzára javára táncszatólyt rendez. Kezdeté 8 órakor.

— Az igazság diadala. Staudt Sándor vönöczki körjegyzőt a varmgye alispánja visszahelyezte a hivatalába, összes körjegyzői illemnéyeinek további élvezése mellett. Öszinte, igaz örömmel adjuk közre ezt a tény. Hát van még igazság a földön — hála az uristennek! Mi bátran, erősen és tiszta szívből állunk ki a sikra a szegény elesapott jegyző érdekében; az oldala mellé szegődünk, hogy igazának megkeresésében segítségére legyünk. A durva, könyörtelen főszolgabíró ukáz, amely egy szegény családost embert megfosztott a hivatalától és a kenyertől, — a varmgye alispánja megsemmisítette. A főszolgabíró törvénytelen határozatát azonban nemcsak Staudt fölbebezte meg, de fölbebezeit adott be ellene Kemenes-Sömjen és Kemenes Szt. Márton képviselőtestülete is. A varmgye alispánja igazságszerető, törvénytisztelő határozatát a nullt héten, január 19-én hozta meg. Elrendelte, hogy a vönöczki körjegyzőt asonnal helyezze vissza a főszolgabíró a hivatalába. De hát a mi tekintetes főszolgabírónk, a hatalmas pasa, még mindig adja a mindenható nagy urat. Staudtot még nem helyezte vissza a hivatalába. Ez a korlátlan tyranus még a varmgye alispánjának, fölöttes hatóságának a rendeletét sem respektálja! Hát különben keserves is lehet neki az alispáni leucza. A vaskezü igazság a durva, törvénytörő jogtalansága miatt erősen a körmére vágott ennek a hatalmas nagyúrunk. Az alispán kerekén-kijelenti a véghatározatában, hogy a főszolgabíró törvénytelen, önkényesen, hivatali hatáskörét túllépve járt el akkor, a midőn a vönöczki jegyzőt megfosztotta a hivatalától. — A hatalmas pasa most aztán egyre azon tőri a fejét, hogy mivel keserítse agyon a szegény beteg jegyzőt, aki visszakapta a hivatalát. Ugy értesülünk, hogy egész csomó fejelemit akar Staudt nyakába akasztani, késlelteti a hivatalba visszahelyezését és egy szóval mindent elkövet, csak hogy megmutassa, mekkora hatalma van és hogy milyen szivtelen, kegyetlen nagyur. Hát csak hadd tiporja a törvényt, az emberi sziveket, az igazságot ez a rideg pasa. Aztért nem győz. Mert az igazság százszor erősebb, százszor hatalmasabb mint egy apró főszolgabíró. Az igazság mindig győz. Most is győzött. Hála legyen az uristennek! A varmgye alispánjának határozatát jövő számban egész terjedelmében közöljük.

— Egy óregur balesete. A ostflosszonyfai óreg földesurat, Vidos Mártont sajnálatos baleset érte a héten Kis-czellben. Kedden délelőtt a kisczelli hitelbanknál járt az óregur, s mikor a banktól eljött, a központi kávéház előtt hirtelen megszédült es a járdára zuhant. Az arczán erősebb zuzódásokat szenvedett és két

bizalommal tekint fel az égre. Klaire feltárta az ablakát s feltekintett a magasba, fel oda, ahonnan megnyugvás és béke száll alá a földre. A hívős augusztusi fénylő éjszaka pillangószemeivel biztatólag tekintett le reá; a fenyőállatos, gyenge szellő jótékonyan simogatta lázban égő arcát és amint kisé megpihent háborgó lelke, lecsillapult forrongó vére, a néma csendben alkudni kezdett szerelmes szív a józan észrel. A szív suttogva csendesen, batoratlanul kérde: Hát bunt követek el azzal, ha szeretek? Az ész nyugodtan, érthetően felelt: Hogy a szeretet, a legnemesebb érzés bunné valjék, az a körülményektől függ és ha a szeretet, legyen bárminő tiszta és nemes, a társadalmi törvény szabályaiha ütközik, akkor az világ ítélete szerint bunszamba megy. De hiszen én szabad vagyok! — kiált nekibátorodva szív. Meghajlok az örök törvény előtt, szerelmem tiszta és mély.

És megszólalt újra az égv, a rideg, számító

orlay Klaire-t engedte rabba ejteni magát —

— haldogva mámoros előérzetűl.

De a szerelmes szív nem hallgott a józan észre. Boldogon, édesen kacagott. A szív győzött.

Klaire összekulcsolta a kezét szíve felett, ugy suttogta erős meggyőződéssel: Csak reád, egyedül reád hallgatok szívem!

Hirtelen bezárta az ablakot s íróasztalához lépett: előrántott egy tiszta, fehér papírt és há-

tározott, szinte nyugodt vonásokkal írta reá: —

Sürgöny:

Huszár József kiriai bíró Bpest.

jojjön, várva-várja Klaire.

Amanda.

foja is kitörött. Az öregúr iránt, — kire nézve a baleset egyébként nem járt súlyosabb következménnyel — általános a részvétel.

— **Urasszonyok batybálja.** A farsang zajos és hangulatos időszakában, mikor az egész vidék mulat; a sok estély és bál dacára sikerült nagy faradással és sok akadály legyőzéseivel a kisczelli kaszinó urasszonyainak egy meo idáig páratlan, szép és előkelő batyubált rendezni. A batyubált múlt vasárnap, január 24-én tartották meg.

Háromnegyed 8 órakor már megteltek a Kaszinó termet az előkelő meghívottakkal. Nyolcz órakor megkezdődött a lukullusi vacsora, aminek bevezetője után fél tizenegy órakor a kávéház helyiségébe, amely táncztereml szolgált, le vonult a szép és kedves társaság.

Még csak itt kezdődött tulajdonképpen az igazi élénk bál élet, sürgés forgás: tánczra perdült a szép, gomolygó, tarka sereg. Mindannyian a jókedv hatása alatt állva, annyira emelkedett volt a hangulat, hogy még a reggeli pirkadat is csak nagy nehezen tudta feloszlanni a jelenlevők vig csoportjait.

A fényesen sikerült kaszinói batyubálon ott voltak:

A szónokok: Berzsenyi Dezsőné, Bisiczky Ödönne, özv. Gayer Gyuláné, dr. Gein Lajosné, dr. Hottóssy Elekne, Hochhausen Edéné, Jakab Józsefné, Kelemen Tivadarné, Lőránti Gyuláné, Nagy Józsefné, dr. Pletitsy Poronczné, Rejndt Istvánné, dr. Udvarosy Sándorné Kiscsell. Ajkay Elemérné (Crai-Ljfalva), Béri Istvánné (Sárvár), Ungér Ödönne (Szombathely).

Leányok: Bisiczky Janka, Gayer Mariaka, Jakab Erzsike, Lőránt Margit, Nagy Erzsike és Katinka, Reindl Irén és Ilonka.

A vacsora ideje alatt, valamint a tánczsal a zenét Árvai Flóris devecseri cigányprimas jól szervezett bandája szolgáltatta.

— **A csütörtöki állalvásárok.** A kereskedelmi miniszter megengedte a czeelli marhavásárok megtartását. Egész augusztusig megszakítás nélkül tarthat a vásár minden hónap első csütörtökén állatvásárt, — augusztusig azonban a vásártartást véglegesen is rendezik. Kisczellben lesz tehát marhavásár kirakodó vasárnapok: február 4-én, márczius 7-én, május 5-én, június 9-én, július 7-én és augusztus 4-én. Ezeket kivül február 22-én és május 16-án országos marhavásárok lesznek, kirakodó vásárokkal.

— **A dalárda bajja.** A kisczelli férfidalkör a szombathelyi dalos egyesület közreműködésével február 6-án, szombaton műsoros tánczestélyt rendez. A nagyszabású estélyt iránt rendkívül nagy az érdeklődés. Előre is bizton jelezhetjük, hogy derék dalosaink az idén sem maradnak el az eddig elért sikerektől. A hangverseny, a melyet a daloskör a saját pénztára javára rendez, este 8 órakor kezdődik. Személyjegy: 2 kor., családjegy 3 korona. A hangverseny musora a következő:

1. Huber Károly: „Fohász”, zongora kísérettel, előadja a szombathelyi dalos egyesület. 2. Szentirmay Elemér: „Száll a madár”, előadja a kisczelli férfidalkör. 3. Gaál Ferencz: „Merenegs Dankó Pista dalai felett”, czimbalmon előadja Gönye Irén, zongoran kíséri Stettka Ilona. 4. Dürner: „Viharban”, közös kur, előadja a szombathelyi dalos egyesület és a kisczelli férfidalkör. 5. Dürst Matyas: „Virág Szimfónia”, előadják Nefejeits (Bakónyi Riza), Akács (Gayer Mariaka), Pipacs (Horváth Irma), Vadrózsa (Jakab Miczuka), Szászorszsep (Neuhauser Erzsike), Szeffli (Stankovich Teréz), Hegedűs (Szeffli Ernő) főtánító. 7. Bartaus István: „Magyar Népda”, előadja a kisczelli férfidalkör. 7. Dr. Horváth Akos: „Esti Csillag”, előadja a szombathelyi dalos egyesület. Jegyek előre válthatók Gayer Gyula, Horler János, Németh Márkus és Blettler Pál urak kereskedésében és este a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak el. Végül a rendezőség lapunk utján felkéri a t. közönséget, hogy a hangversenyen a jelzett időben megjelenni sziveskedjék, miután a hangversenyt pontban 8 órakor megkezdik.

— **Leány a kutban.** Egy elkezeredett, boldogtalan szerelmes szívű cselédleány halálra szánta magát a múlt vasárnap délelőtt Kisczellben. Ifj. Torv

Torma Anna. Egy alsómezei béreseleányt szeret a leány-már régóta, de úgy a leány mint a legény szülei mindhalálig ellene voltak a fiatalok szivbeli szövetségének. A leányt és a legényt azonban nem tudta egymástól szétválasztani a szülői harag és tilalom. Szerették egymást titokban, kitartón, elszántan. Most legutóbb egy levél elárulta a fiatalokat. A leány irat valamin a legénynek, a kinek a szülői jómodu gardálkodók. A levél miatt a legény anyja összekoczkodott Torma-Nacza anyjával s kemény, haragos levélben megíraták a leánynak, hogy rá se gondoljon a legényre, mert soha sem engedik meg, hogy összerúgjenek. A szegény Torma-Nacza nagyon elkezeredett. Szombaton este egyre azt hangoztatta, hogy elemészti magát, mert az ő szülei is ellenzik, hogy a legényt szeresse. Vasárnap reggel, mikor már a vonatok elmentek és a leány a dolgát elvégezte, hirtelen eltűnt. Keresni kezdték és a vendéglős azt mondta az inasának, hogy nézze meg az indóház áteleneben levő kutat: utóbb nem ugrott-e bele a leány? Mikor az inas odaért a keres, kuthoz, nyöszörgést hallott és valaki ezt jajgatta a kutban: „Jaj istenem, nem tudok meghalni!” A szegény Torma-Nacza volt. Nem ugrott a kutba, hanem beleálta a két vödörös kerekbe, egyik vödörbe és leereszkedett. A lánca rövidsége miatt azonban csak derékig volt a jég hideg vízben. Gyorsan felhúzták a kutból. A leány a keserves hidegfürdő után egy 10 óra tájban még zöldséget tisztogatott a konyhán, de később már rosszul lett. Must nagy betegesen fekszik odahaza a szülőinél.

— **A kisczelli kath legényegyesület jól sikerült műsoros tánczestélyt rendezett e hó 23-án.** Az estélyt Bogács Béla egyleti tag nyitotta meg. Egy ideges ember, ez, vig monologjával. Az ügyesen előadott szám befejeztével Fanton János lepett elő s nagy hatással szavalta A czeelli bucsut, a harmonion kísérettel Barabás Ernő látta el Majd Barabás Ernő tartotta meg felolvasását a Farsangról: ami annál érdekesebb volt, minthogy az egész felolvasás telve volt humorral és tréfiával. Végül Horváth Ferencz egyleti tag mutatta be kitűnő sikerrel néhány nevezetesebb személyt és tájképet vetítve.

Az előadások után megkezdődött a táncz mulatság és egész hajnalig vidáman, jókedvűen tánczolt, mulatott a bál közönség.

— **Kérdelem a magyar hölgyekhez!** A közel jövőben „Magyar hölgyek világa” czimmal egy nagy szabású mű jelenik meg, amelynek kiváló értekel bíró tartalmát magoknak a hölgyeknek tollából óhajtna a szerző összeállítani. Miért is ez uton felkeri a hölgyeket tekintet nélkül a korra és képzettségre) kegyeskedjenek cimeiket tudatni, hogy a témákat közli iven szétküldhetők legyenek. Megkeresések a „Magyar Hölgyek Világa” szerkesztőségének. Szolnok, „Rekasi ut 29. szám alá (Jász-Nagykun-Szolnok vármegye) intézendők. A könyv szerzője Katona Nándor szolnoki hírnépíró.

— **Vegyi tisztító intézet.** Berecz Péter győri újvárosi gőzörre berendezett ruhafestő és vegyi tisztító intézetét ajánljuk a közönség figyelmébe. Egyébként utunk a hírlapunk első oldalán levő hirdetésére.

A muri.

Ez az idegen hangzású szó, tulajdonképpen nem idegen, hanem magyar szó, amely annyit jelent, hogy az ember leül az asztalhoz és iszik, és pedig nem azért, mert talán szomjas, hanem azért, hogy igyék; vagy csak véletlenül tévedt az ivásba, hirtelen kerekedett kedve rá, — s ebből lesz aztán a

csinált mulatság, rendszeren kezesmés „mulatás.”

Kell ehhez egy kis magyar szomorúság, egy kis magyaros jókedv, jó cigány, aki nem valahol a kávéház sarkában a deszkacmelvényen, hanem az ember fulébe húzza; jó bor, karcos, amely olyan savanyu, hogy rögtön le kell egy másik pohárral önteni.

A fővárosiaknak a boldogult „Aranyas”, meg a Belcznai-féle kert, ha feltámadna, sokát tudna mesélni arról, hogy mi az igazi magyaros mulatság, ami má már csak a vidéken esik néhol,

ahol a pénzmag és a jó kedély még nincs fogytan, — főleg azonban tudnak még méltóság-gal inni.

Hajdanában valahogy csak együtt maradtak az urak a fehér asztalnál minden előleges megbeszélés nélkül, — s aztán felvonultak az útegek! Sok bor, meg savanyuvíz, akkora palackokban, hogyha elfogyott a bor, — hozatni kellett belőle a víz kedvéért, ha aztán a víz fogyott el előbb, — vizet kellett hozatni a bor kedvéért.

És politizáltak. Mindig volt miért busítani, vagy örvendeni a magyarnak. Kossuth-pártiak és Deák-pártiak gomolygó pipalustban dráltak a flaskó-tábor fölött, a cigány pedig oda somfordalt valahonnan a sarokból, s anélkül, hogy voltaképpen észre vették volna, bekunyorította magát a szivékbe, meg a zsebékbe szép hegedűszóval. Lassan-lassan fejlődött a dolog odáig, hogy valaki elkezdett valamit notát dudorászni, azt például, hogy „Káka tövén költ a rucza...” vagy a Bihari kesergőt... vagy valami híres Csinka Panna-félt. A cigány, akinek akkosiban még nem volt szmokingja, hanem kiállott a konyéke kabatujjából, a fekete legény húzta, kísérté a hangulatot, amely hol szomorú, hol meg vig volt felmaszozott egy egész nota kincstárt, csupa magyar gyöngyöt.

S ha megvadtul egy kicsit a hangulat, belerepült egy-egy boros úveg: a nagy túkurbe, de de határozottan szépen repült, épen a köcsépébe s aki dobta, utána nagy bankóval fizetett.

Azóta már bevonult a cigány a kávéházba, s programot muzikál, mint a csehek; a publikum meg úgy mulat, hogy háromszor telkesedik ugyanegy notára.

Ha pedig kiválik a tömegeből egy kompánia, a mely délelőtt beszélt meg az esti találkozót, akkor nagy kacragva felvonulnak és az asztal megtelik sok-sok sörös palackkal, a poharak pedig csupa sárga, keserű komlóval s ha kontrasz, fekete Ferencz-József kabátban arra jön, hogy beszédjé az antrét: garasok csörögnek tányérján.

Csöndes, lassu, fanyar mulatság járja mostanában. A cigány se kell már.... Lassan-lassan kipusztul a szárazfa is. A régi híres murizásoknak vége van.

Csak most, mivel farsang van, járja egy kicsit vidámabb, mulatósabb élet. De majd elmúlik a farsang is. És aztán vége lesz a murizásoknak lassankint egészen.

33—904. tkvi sz.

Árverési hirdetmény-kivonat.

Stankovich Antal jánosházi lakos végrehajtónak Horváth Józsefné Stankovich Teréz kis-köcski lakos, végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási 1. tkvi hatóság a végrehajtási árverést 89 kor. 5 fl. tökékövetelés és 15 kor. 25 fl. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 11 k. 60 fl. és még felmerülendő költségeknek kielégítése végett az 1881. 60. tcz 144 §-a alapján, és a 146. § a értelmében a kisczelli kir. bíróság területén levő a jánosházi 352 sz. tjkvben A + 1080 hrsz. alatt foglalt ingatlanból Horváth Józsefné Stankovich Teréz 1/2. jut. 675 kor. kiküldési árban nyilvános bírói árverésen eladatni fog; melynek megtartására határozól 1904 évi márczius hó 28-ik napjának d. s. 9. évszámú közzétett határozat alapján.

A venni szándékozók tartoznak a kiküldési árnak 10 %-át bányapénz fejében a bíró kiküldött

A vételár és ennek az árverés napján tartandó 3% kamatai három hó alatt, az első árverés napjától 30, a második 60, a harmadik 90 nap alatt fizetendő le.

Az árverési feltételek alulírott tkvnyi hatóság és Jánosháza községi bíróságánál tekinthetők meg.

Kir. Telekkönyvi hivatal Kisczellben 1904 január 5-én

Udvarosy kir.-albírd.

**BRÁZAY FÉLE
SÓSORSZESZ**

HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ
MELLÉKELVE VAN!

A masszához legalkalmasabb szesz a sósboroszesz, melylyel a testet bedörzsöljük s a mi a testrészeket üdökké teszi. — A leg egészségesebb embernek is javára szolgál, ha reggelenként ezzel a keverékkel **öblögteti** száját. — Aki higitott sósboroszeszrel tisztítja fogát, annak mindig szagtalan lesz a szája, a **fogakat és ínyet** egészen tisztán tartja s a romlástól megóvja.

**A BRÁZAY-féle
SÓSORSZESZ**

ugy a fej bőré, mint a haját a gombaszíráktól tisztítja s ezzel elejét vesszük a **hajhullás**nak vesztő korpásodásnak. — Mint **iszom** edőszer is kitünő hatású a „Brázay-féle sósboroszesz”. Nyomban eloszlik a legnehezebb fáradtság is, ha erős testmozgás után bedörzsöljük magunkat testtől-lápig sósboroszeszrel.

**Nagy üveg . . . ára 2 korona ;
Kis üveg ára 1 korona.**

Tűzifa és kőszén eladás.

A közeledő téli időnyre való tekintettel bátorkodom Kis-Czell és vidéke n. é. közönségének b. figyelmét dusan felszereli

tűzifa és kőszén

raktáromra felhivni.

Raktáron tartok kitünő minőségű, első rendű száraz **tűzifát**, valamint **ajkai, porosi, tatasi brikett** és első rendű **wiesi szenet**.

Áraim mérsékeltek s bárkivel szemben versenyképesek.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

11—13

tisztelettel:

Altstädter József

tűzifa és szénraktára KIS-CZELL.

Uj szabóüzlet.

A t. közönség szives tudomására hozom, hogy **Kis-Czellben**, Kossuth Lajos utca, Silbersdorf házban

uj férfszabóüzletet

rendezek be és azt 1904. február 1-én napján megnyitom.

Midőn ezt a t. közönségnek előzetesen tudomására hozom, egyuttal már előre ígérem azt is, hogy minden megrendelést pontosan, kifogástalanul teljesítek. Elvállalok minden szakmámba vágó megrendelést; elvállalom a legfinomabb uri öltözetek készítését is a legujabb divat szerint.

Nagy választékok rendezek be külföldi és honi szövetekből.

Olcson, szépen és gyorsan fogok dolgozni és mindenképpen azon törekedem, hogy a t. közönség szives pártfogását kiérdemeljem.

Tisztelettel

Szabó Sándor

férfszabó.

3—3

Meghívás.

A Kemencsaljai Takarékpénztár részvénytársaság t. részvényesei 1904. évi február hó 6-án délután 2 óraker Kis-Czellben, a **takarékpénztár** saját házában levő üzlet-helyiségében tartandó

XIV. évi rendes közgyűlésére

tisztelettel meghívhatnak.

NAPIREND:

1. Ülési elnök s 3 jegyzőkönyvhitel-sítő választása.
2. Az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentések tárgyalása.
3. Az 1903. évre vonatkozó számadatok s mérleg előterjesztése, nyereségy-felosztás és a felmentvény megadása.

4. Az igazgatóság tag megválasztása egy évre.

5. Az igazgatóság díjazásának megállapítása 1904. évre.

6. A felügyelő-bizottság megválasztása egy évre.

Kelt Kis Czell, 1904. január 13-án.

Az igazgatóság.

Alapozabály szerinti szelvény beváltási idő minden év március 31-én kezdődik, Budapeston elhelyezett részvény-szelvények Beváltási helye a „Magyar Általános takarékpénztár Budapeston”, hol részvény-szelvényeink 5 koronáért levonás nélkül beválthatók.

Meghívás.

A kemencszentmártoni tejszövetkezet 1904. évi február 7-én délután 2 óraker a hivatali helyiségben

rendes közgyűlést tart,

melyre a tagok az alapszabályok 11. § a értelmében meghívhatnak.

NAPIREND:

1. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentvény megadása.
2. Netáni indítványok.
3. Elnök-választás.
4. Az 1903. üzletév kezdetén a tagok száma 34, üzletrészeinek száma 74 volt; az év folyamán 6 tag 19 üzletrészszel. A felügyelő bizottság által megvizsgált évi mérleg a hivatali helyiségben 8 napi közszemlére kitétetett és mindenki által megtekinthető.

Kemenes Szt.-Márton, 1904. január 25.

Az igazgatóság.

Üzlet-megnyitás.

Tisztelettel értesitem a t. közönséget, hogy Kis-Czellben a Sági-utczában, a Bárány-vendéglő átellenében

hentes-üzletet

nyitottam, ahol naponként mindenféle friss hentesáru, (él imiszter) és disznóhus kapható.

Kérem a t. közönség szives pártfogását, amit ugy az árak mint a kiszolgálás tekintetében igyekezem kiérdemelni.

Tisztelettel

Simon Kálmán

hentes.

1—3

Eladó ház!

AJKA községben

a legélénkebb forgalmu utcán, ELADÓ egy szállodának, vendéglőnek, vagy bármelyféle üzletnek megfelelő **nagy ház**, — terjedelmes belsőszéggel együtt.

Venni szándékozókknak bővebb érteztést ad

1—3

a kiadóhivatal.

Vágott tűzifa és kőszén eladás.

Van szerencsém a t. közönségnek becses tudomására adni, hogy Kis-Czellben a Sági-utczában a „Kemencsaljai Takarékpénztár” mellett évek óta fennálló, fűszer és lisztkereskedésben

elsőrendű ajkai szenet és száraz vágott fát

kitünő minőségben árusítok.

A szénnek méterm. 80 kr.

Waggon árnál 10 frt engedmeny.

Ílyaneczi elsőrendű pormentes kőszén,

Apró vágott fa méterm. 1 frt.

házhöz szállítva!

Becses figyelmébe ajánlom egyuttal kitünő ízű házikenyeretem kilónkint 9 krért.

A n. é. közönség szives megrendelését kérve maradtam

Kanmann Henrik

kereskedő.

7—10

Nyomdai munkákat

amós kivite

„Vörösmarty“-nyomda

DEVECSER

Vidéki megrendelések

bérmintve kildetnek.